

i Lovudkastets Motiver, som jeg sætter Pris paa, nemlig Udtalelsen om, at der ingen Dyrktid er mere. Alt der endnu skulde være Dyrktid, blev jo stærkt bestridt ifjor og er allerede i Sommerens Løb gjentagne Gange bleven det i Bladene og endelig ogsaa, om end ikke i meget stærke Udtryk, i dette Lovforslag, i alt Fald efter dets Form og den Maade, hvorpaa det er bleven forelagt. Det er en af de Ting, jeg anser det for rigtigt at lægge Mærke til og slaa fast, thi det giver det rette Synspunkt for Behandlingen af Loven. Lovforslaget er jo ikke Andet end et Ønske eller en Anmodning til Thinget om, at man, da de Lønningsforbedringer, Ministeriet har attraaet for sine Embedsmænd gennem Revisionslovene, ikke kunne søres igjennem i denne Samling, saa dog maatte ville give idetmindste Noget af det iforveien. For Thingets Bedkommende vil dette sige at præjudicere Lønningslovenes Gang, thi det kan vel være, at man vil paaberaabe sig, at det kun er for eet Aar, og lignende Grunde for at faae Thinget til at gaa ind paa Sagen, Noget, jeg har hørt saa ofte før, hvor der har været Tale om lignende Bevillinger; men jeg ser ikke rettere, end at Erfaringen lærer, at har man først indrømmet det for eet Aar, er Stillingen svag det næste Aar, og Enden bliver da, at man kommer ind paa en Bei, man ikke saa let kommer bort fra igjen. Altsaa er dette Lovforslag et Forslag, som, hvis det vedtages, vil præjudicere den Sides Stilling, der ønskes Reformer, og som er Flertallet i denne Sal. Dets Vedtagelse vil indeholde en Anerkjendelse af et Princip, som jeg ikke har hørt almindelig anerkjendt her i Salen, og som vistnok heller ikke vil blive anerkjendt eller endnu er anerkjendt af Lønningssubvalget, nemlig at Lønningerne i og for sig ere for lave. Det udtales jo netop her i Lovforslagets Motiver, at det i alt Fald maa anerkjendes, at de nugældende Lønninger ere for lave. Det er Noget, jeg ikke tror, man saaledes kan gaa ind paa at anerkjende i Almindelighed. Det kan godt være, at enkelte Lønninger ere for lave, men det, at Lønningerne ere for lave, er ikke Hovedulempen. Hovedulempen er den, at der ikke er det Forhold imellem Arbeidet og Embederne, som der skulde være, og at der som Følge af, at der er Erang til en Omlægning af Embederne, ogsaa er Erang til en Omlægning af Lønningerne, hvilket jo imidlertid er et ganske andet Princip end det, som man nu her søger at slaa fast. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen Grund til at anerkjende den Grundfætning, at Lønningerne ere for lave, thi det er jo ikke saa længe siden, at disse Lønninger bleve fastsatte. Dette skete jo omtrent i Aaret 1870, og siden den Tid ser jeg ikke, at der er foregaaet Noget, som berettiger til den Paaftand, at Lønningerne i og for sig ere for lave. Man har ganske vist nu indhøstet Erfaringer, som kunne bevirke, at man

kunde ønske en Omlægning af Lønningerne og af Embederne, men jeg tror ikke, at der er foregaaet Noget, som kunde berettige til at opstille den Sætning, at Lønningerne ere for lave. Ja, jeg vil endog tro, at det ad statistisk Bei kan bevises, at Livsforønsødenhederne ere billigere nu, end de vare dengang, da Lønningslovene bleve bewilgede. Muligvis ere enkelte af Livsforønsødenhederne stegne siden den Tid, hvad jeg dog ikke er ganske sikker paa, men jeg er saa godt som vis paa, at der er flere af de almindeligste Livsforønsødenheder, som nu ere billigere end dengang, da Lønningslovene bleve giene. Altsaa dels af den Grund, at dette Lovforslag hviler paa en Grundfætning, hvis Rigtighed, man ikke kan anerkjende, og dels fordi dette Lovforslag vanskeliggjør deres Stilling, som ikke blot ønske at lægge Lidt til eller trække Lidt fra paa enkelte Embedslønninger, men som ønske en virkelig Reform af vort hele Embedsvæsen, vilde jeg finde det mest konsekvent og mest korrekt, om Folkethinget nu forkastede dette Lovforslag ved at negte det Dvergang til 2den Behandling. Da imidlertid jo nu to ærede Talere fra to andre Sider af Thinget have udtalt sig for ikke at gjøre dette, og da jeg jo navnlig kan gaa ud fra, at den første ærede Taler ogsaa i dette Tilfælde er enig med den Gruppe her i Thinget, som endnu ikke har udtalt sig, saa at det altsaa er givet, at der vil komme et Flertal tilstede for at lade Lovforslaget gaa videre, saa skal ogsaa jeg anbefale mine Meningsfæller ikke at gjøre en unyttig Demonstration, men at stemme for, at Lovforslaget gaar til 2den Behandling, thi blot at gjøre en Demonstration i denne Sag kan jo ikke have nogen som helst Interesse. Kunde det lykkes at faae Sagen afgjort med det Samme og derigjennem at faae neblagt en virkelig effektiv Protest imod et Lovforslag, som for samtlige Lønninger helt op igjennem opstiller en Grundfætning, som er forkert, og som ikke er begrundet paa Noget, saa vilde jeg ganske vist anse dette for helbigt; men en simpel Demonstration er der ikke Anledning til at foretage, saaledes som Forholdene nu ere, og jeg skal derfor støtte det ærede Medlem med Hensyn til at lade Sagen gaa sin rolige Gang. Jeg forstod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) saaledes, at han bebudede et Forslag om at henvise denne Sag til Finanssubvalget, og desfor et saadant Forslag fremkommer fra ham, vil ogsaa jeg anbefale dette Forslag.

**Jørgensen:** Jeg kan ikke se saaledes paa denne Sag, som de to sidste ærede Talere have set paa den. Jeg kan ikke skjønne, at det er ubetimeligt, at dette Forslag nu er fremkommet. Evertimod, de Herrer maa jo vide, at dette Forslag har været bebudet allerede tidligere, og have derfor ogsaa maattet vente, at det vilde fremkomme. Der falder allerede ved Finanslovens første Behandling Udtalelser fra Regeringen om, at Dyrktidstillægget